सादिभिश्च हतैः शूरैः सङ्कीर्णा वसुधाऽभवत् । बाणपातनिकृत्तास्तु योधास्ते कुरुसत्तम ।
चेष्टन्तो विविधाश्चेष्टा व्यदृश्यन्त महाहवे । वर्त्तमाने तथा युद्धे घोरे देवासुरोपमे ।
अब्रवीत् क्षत्रियांस्तत्र धर्म्मराजो युधिष्ठिरः । अभिद्रवत संयत्ताः कुम्भयोनिं महारथाः । ८८२०
एष हि पार्षतो वीरो भारद्वाजेन सङ्गतः । घटते च यथाशक्ति भारद्वाजस्य नाशने ।
यादृशानि हि रूपाणि दृश्यन्ते स्म महारणे । अद्य द्रोणश्च संक्रुद्धः पातयिष्यति पार्षतः ।
ते यूयं सहिता भूत्वा युध्यध्वं कुम्भसम्भवं । युधिष्ठिरसमाज्ञप्ताः सृञ्जयानां महारथाः ।
अभ्यद्रवन्त संयत्ता भारद्वाजं जिघांसवः । तान् समापततः सर्व्वान् भारद्वाजो महारथः ।
अभ्यवर्त्तत वेगेन मर्त्तव्यमिति निश्चितः । प्रयाते सत्यसन्धे तु समकम्पत मेदिनी । ८८२५
ववुर्व्वातास्ततो घोरास्त्रासयाना वरूथिनीं । पपात महती चोल्का आदित्यान्निश्चरन्निव ।
दीपयन्तीव पातेन शंसतीव महद्भयं । जज्वलुश्चैव शस्त्राणि भारद्वाजस्य भारिष ।
रथाः स्वनन्ति चात्यर्थं हयाश्चाश्रूण्यपातयन् । हतौजा इव चाप्यासीद्भारद्वाजो महारथः ।
प्रास्फुरन्नयनञ्चास्य वामबाहुस्तथैव च । विमनस्कोऽभवद्युद्धे दृष्ट्वा पार्षतमग्रतः ।
ऋषीणां ब्रह्मवादीनां स्वर्गस्य गमनं प्रति । सुयुद्धेन ततः प्राणानुत्सृष्टुमुपचक्रमे । ८८३०
ततश्चतुर्द्दिशं सैन्यैर्द्रुपदस्याभिसंवृतः । निर्द्दहन् क्षत्रियव्रातान् द्रोणः पर्य्यचरद्रणे ।
हत्वा विंशतिसाहस्रान् क्षत्रियानरिमर्द्दनः । दशायुतानि तीक्ष्णाग्रैरवधीद्दिग्भिः शितैः ।
सोऽतिष्ठदाहवे यत्तो विधूम इव पावकः । क्षत्रियाणामभावाय ब्राह्ममस्त्रं समास्थितः ।
पाञ्चाल्यं विरथं भीमो हतसर्व्वायुधं वशी । अविसह्यं महात्मानं त्वरमाणः समभ्ययात् ।
ततः स्वरथमारोप्य पाञ्चाल्यमरिमर्द्दनः । अब्रवीदभिसम्प्रेक्ष्य द्रोणमस्यन्तमन्तिकात् । ८८४५
न त्वदन्य इहाचार्य्यं योद्धुमुत्सहते पुमान् । त्वरस्व प्राग्वधादस्य त्वयि भारः समाहितः ।
स तथोक्तो महाबाहुः सर्व्वभारसहं नवं । अभिपत्याददे क्षिप्रमायुधप्रवरं दृढं ।
संरब्धश्च शरानस्यन् द्रोणं दुर्व्वारणं रणे । विवारयिषुराचार्य्यं शरवर्षैरवाकिरत् ।
तौ निवारयतां श्रेष्ठौ संरब्धौ रणशोभिनौ । उदीरयेतां ब्राह्माणि दिव्यान्यस्त्राण्यनेकशः ।
स महास्त्रैर्महाराज द्रोणमाच्छादयद्रणे । निहत्य सर्व्वाण्यस्त्राणि भारद्वाजस्य पार्षतः । ८८५०
स वशातीन् शिबींश्चैव वाह्लिकान् कौरवानपि । रक्षिष्यमाणान् सङ्ग्रामे द्रोणं व्यधमदच्युतः ।
धृष्टद्युम्नस्ततो राजन् गभस्तिभिरिवांशुमान् । बभौ प्रच्छादयन्नाशाः शरजालैः समन्ततः ।
तस्य द्रोणो धनुश्छित्त्वा विद्ध्वा चैनं शिलीमुखैः । मर्म्माण्यभ्यहनद्भूयः स व्यथां परमामगात् ।
ततो भीमो दृढक्रोधो द्रोणस्याश्वियं रथं । शनकैरिव राजेन्द्र द्रोणं वचनमब्रवीत् ।
यदि नाम न युध्येरञ्छिचिता ब्रह्मबन्धवः । स्वकर्म्मभिरसन्तुष्टा न स्म क्षत्रं क्षयं व्रजेत् । ८८५५
अहिंसा सर्व्वभूतेषु धर्म्मस्य विस्तरं विदुः । तस्य च ब्राह्मणो मूलं भवान् हि ब्रह्मवित्तमः ।
श्वपाकवत् म्लेच्छगणान् हत्वा चान्यान् पृथग्विधान् । अज्ञानान्मूढवद्ब्रह्मन् पुत्रदारधनेप्सया ।